SLOVENEC.

Političen list za slovenski národ.

Po pošti prejeman velja: Za celo leto predplačan **15 gld.**, za pol leta **8 gld.**, za četrt leta **4 gld.**, za en mesec **1 gld. 40 kr.**
V administraciji prejeman veljá: Za celo leto **12 gld.**, za pol leta **6 gld.**, za četrt leta **3 gld.**, za en mesec **1 gld.** V Ljubljani na dom pošiljan veljá **1 gld. 20 kr.** več na leto. Posamezne številke veljajo **7 kr.**
Naročnino prejema opravništvo (administracija) in ekspedicija, Semeniške ulice št. 2.

Naznanila (inserati) se sprejemajo in veljà tristopna petit-vrsta: 8 kr., če se tiska enkrat; 12 kr. če se tiska dvakrat; 15 kr., če se tiska trikrat. Pri večkratnem tiskanji se cena primerno zmanjša.
Rokopisi se ne vračajo, nefrankovana pisma se ne sprejemajo.
Vredništvo je v Semeniških ulicah h. št. 2.
Izhaja vsak dan, izvzemši nedelje in praznike, ob ½6. uri popoludne.

Štev. 77. **V Ljubljani,** v sredo 4. aprila 1888. **Letnik XVI.**

Vabilo na naročbo.

S 1. aprilom pričnemo drugo četrtletje 16. letnika in nadejemo se, da nam tudi v prihodnje ostanejo zvesti naši prijatelji in se nam pridružijo še novi podporniki v duševnem in gmotnem oziru, da nam bode mogoče vedno vspešneje izvrševati nalogo po načelih, v katerih je pravi blagor vernega naroda slovenskega.

„SLOVENEC“,

edini katoliško-konservativni slovenski dnevnik

veljá za Ljubljano pri opravništvu ali v „Katol. Bukvarni“ prejeman:

Za celo leto predplačan	12	gl.
„ pol leta	6	„
„ četrt leta	3	„
„ jeden mesec . . .	1	„

Za pošiljanje na dom se računi 10 kr. več na mesec.

Po pošti prejeman za vse avstrijske dežele pa veljá:

Za celo leto predplačan	15	gl.	—	kr.
„ pol leta	8	„	—	„
„ četrt leta . . .	4	„	—	„
„ jeden mesec . . .	1	„	40	„

☛ *Naročuje se lahko vsak dan, a list se dobiva šele z dnem naročbe.*

Vredništvo in opravnitšvo „Slovenca“.

Ministerska kriza v Franciji.

Tirardovo ministerstvo odnesel je vihar v zbornici. Že ko je prevzelo državno krmilo, prerokovali so mu kratko življenje; pripravljalo je le pot drugemu ministerstvu. Revizija ustave in preosnova senata bili sta kamen, ob koji se je spotaknilo ministerstvo Tirardovo. Sploh je Francija že vajena vednih ministerskih kriz; vsako četrtletje sedé drugi možje na ministerskih stolih. Te vedne premembe, to negotovo stanje tirajo državo do anarhije.

Dné 30. minolega meseca bil je koncem seje iznenada postavljen na dnevni red predlog Laguerra in Michelina o reviziji ustave. Pelletan od skrajne levice je zagovarjal predlog, češ, da se mora premeniti ustava, ker se že na novo vzbuja duh cesarizma. Bonapartist Jolibois je rekel, da bodo on in njegovi prijatelji glasovali za revizijo iz načela, a ne iz strahu, kakor republikanci. Monarhist Baudry d' Asson je v svojem govoru podpiral predlog o reviziji ter očital republiki več stvari. Končal je govor: Živela Francija s kraljestvom! Minister poljedelstva skoči nato na govornico in izjavi, da ne bo odgovarjal na take prevratne govore v imenu vlade, koji ni bilo naznanjeno, da se bo obravnavalo o predlogu. Ministerski predsednik je bil v senatu, kjer se je vršila proračunska razprava. Jolibois zakliče: „Mi zahtevamo revizijo zakonitim potom, a vi hočete Francijo zvezati z okovi.“

V silnem hrupu stopi na govornico Brisson; sicer miren človek govoril je strastno ter prosil svoje republikanske prijatelje, naj glasujejo proti nujnosti predloga. V tem trenotki so mislili mnogi, da bo predlog zavržen. Stvar razvila se je drugače. Clemenceau je izjavil, da se strinja z besedami Brissonovimi proti desnici, a da bo glasoval za predlog. Mej tem stopita v dvorano ministra notranjih stvari in pravosodja. Minister notranjih stvari, Sarrien, reče kratko: Vlada se odločno protivi predlogu, ker bi provzročil v deželi velike nemire. Monarhist vojvoda Larochefoucauld reče: Dežela mora pokazati, hoče li, da jo reši monarhija, ali da jo pogubi republika. V imenu radikalne levice reče Goblet: Pred očmi je treba imeti današnji položaj. Najprvo je treba imeti večino in vlado, potem govorimo o reviziji ustave. Prosim vas, ne družite se z nasprotniki republike. Andrieux se sklicuje na zadnje volitve, ki so žalostne posledice sedanje ustave.

Sedemnajst let čaka narod, da se mu izpolnijo obljube, a parlamentarni stroj ni storil ničesa. Med tem je prišel iz senata ministerski predsednik Tirard ter rekel, da se vlada upira nujnosti predloga, ker sedaj ni čas za to. Vršilo se je glasovanje. Z 268 glasovi proti 237 je bila sprejeta nujnost predloga, zadušiti se je moralo Tirardovo ministerstvo.

Odličen pariški list „Temps“ je ostro šibal neprevidnost poslancev, ki so glasovali za premembo ustave v tem trenotku, ko javno mnenje francosko smatra padec ministerstva zmago odpuščenega generala Boulangerja. Predsednik zbornici, Floquet, sam je rekel, da je ministerska kriza velika napaka. Tudi mnogi poslanci so takoj spoznali svoj pregrešek, a bilo je že prepozno. Skrajni francoski elementi pa so zadovoljni, kedar morejo vreči vlado. Ljubijo vedne premembe, akoravno sami ne vedó, kaj namerjajo.

Sploh so v Franciji republikanske stranke o premembi ustave različnega mnenja. Oportunisti so zadovoljni s sedanjo ustavo, radikalci bi radi odpravili senat in predsednika republike; prijatelji cesarstva ali legitimnega kraljestva pa naravnost povdarjajo, da le cesar ali kralj more rešiti državo gotovega propada.

Sestavo novega ministerstva je prevzel zbornični predsednik Floquet. Že ko je bilo odstopilo Rouvierovo ministerstvo, ponudil mu je predsednik republike, da sestavi movo ministerstvo. Floquet je odbil ponudbo, češ, da ni še prišel njegov čas. Predsednik republike, Carnot, je sedaj takoj poklical k sebi Floqueta ter mu rekel: „Ne preostaja mi druzega, nego da vi sestavite novo vlado.“ Floquet mu je odgovoril: „Sprejmem ponudbo; vspeh pa je odvisen od tega, ali mi bode mogoče veljavne može dobiti v ministerstvo.“ Predsednik mu je nato dal neomejeno oblast, da si po volji izbere člane novega ministerstva.

Zbornica je zadovoljna z novim ministerskim predsednikom, tudi skrajna levica je izjavila, da ne bo delala novemu ministerstvu ovir v vprašanji o reviziji. Ali pa bo skrajna levica držala besedo? Floquet se bode kmalu prepričal, da mu je nemogoče vladati s sedanjo zbornico; moral jo bo razpustiti in apelovati na narod. Republikanci se bojé novih volitev, ker so se že pri zadnjih občnih vo-

LISTEK.

Olovska božja pot v Bosni
v stari in najnovejši dôbi.

(Konec.)

Koncem sedemnajstega veka počeli so katolike v Bosni čemdalje huje preganjati. Tudi olovskim oo. frančiškanom je prišel ukaz, samostan ostaviti. Žalostni so zaprli častiti očetje hišo svojo ter se porazgubili onkraj Save; le njihov gvardijan je smel ostati ter se v sosedni župi naseliti, a Marijina cerkev v Olovu morala se je takoj zapreti. Deset let stala je cerkev zaklenjena in prazna, le mala svetilka je gorela brez prestanka pred Marijino podobo, katero je bil ukazal imenovani gvardijan skrivaj prižigati.

Potrti velike žalosti prihajali so verniki k zaprtemu olovskemu svetišču Marijinemu. A priti je moralo še hujše.

Turški paša Sefer ukaže namreč l. 1703, da se imata katoliška cerkev in samostan v Olovu požgati ter podreti. Nepopisna žalost je zavladala pri vseh bosanskih katolikih, ko se je bil neusmiljeni ukaz izvršil. Na ožgane in s časoma posute razvaline hodili so jokat in „Gospèj“, v groblji pokopani, tožit globoko svojo žalost. Hodili so tja seveda le posamič in po skrivnih potih, kajti Turki so povsodi prežali na katoliške romarje in, da so jih dobili, gorjé jim. Okrali so jih, časih kar pobili in vzlasti z ženskami turški ravnali. Tako se je olovska božja pot bolj in bolj opuščala, pa tudi Olovo postalo je tekoma 200 let skoraj nepoznato; svoje dni živahno katoliško mestece, danes pusta turška vas.

No hvala Bogu, v novejšem času vse kaže na boljše. Odkar bosanski katoliki, rešeni od turške sile, prosteje dihajo, nadejati se je, da dobi nazaj tudi Olovo svoje prejšnje ime. Sosedni vijaški župnik, o. Pavo Semunović, je namreč l. 1868, ko so Turki nasproti katolikom mirnejši postali, dobil dovoljenje, da smé vsako leto dvakrat, in sicer 15. avgusta — ob prazniku Vnebovzetja — in 8. septembra — na dan rojstva Marijinega — z romarji slovesno obiskati Olovo ter ondukaj sveto daritev opraviti. Odslej je počel narod zopet češče in mnogoštevilneje pohajati Olovo. Rečeni župnik jel je lansko leto i prekopavati na lici nekdanje cerkve, ter se mu je po mnogem naporu posrečilo, cerkveni temelj izkopati. Kot spomin na staro cerkev sklene na starem temelji leseno cerkvico postaviti ter objavi svojo namero in gorečo željo vsega katoliškega ljudstva bosanskega deželni vladi v Serajevu. Deželna vlada prošnjo ministerstvu sporoči, katero nemudoma dovoli, naj se na dotičnem kraji postavi takoj začasna kapelica ter za božjo službo primerno vredi; mesto lesene cerkve pa naj se pričnó priprave za zgradbo trdne cerkve na starih temeljih. To je bila vernikom bosanskim preradostna vest. Lesena kapelica je bila kmalu dogotovljena in dné 15. avgusta lanskega leta sešlo se je v Olovu, kakor je bilo početkoma rečeno, okolo 6000 romarjev od blizu in daleč. Gnala jih je tjekaj ljubezen do svete „Gospè“, gotovo pa tudi želja, videti ostaline one cerkve, kamor so njih verni pradedje hodili svoje dni na božjo pot.

Svečanost, ki se je imenovanega dné minolega leta v Olovu vršila, je bila veličastna, ganljiva. Večina ljudstva dospela je bila tja že popoludne pred velikim Šmarnim dném. Razven štirih župnikov, oo. frančiškanov, vdeležil se je bil shoda i slavni naš rojak prečastni g. dr. Anton Jeglič, kanonik sarajevski, dočim je bil prevzvišeni gosp. nadškof Stadler že preje, namreč 28. junija, sloveči kraj obiskal. Posebno ganljivo je bilo videti, kako so duhovniki pod milim nebom na razvalinah cerkvenih vernike izpovedavali. Zvečer pred Marijinim Vnebovzetjem videlo se je Olovo od daleč kakor v ognji.

litvah prepričali, da monarhisti dobivajo vedno več tal. Republikanska vlada nalaga narodu vedno večja bremena, ob enem pa slabi narodno gospodarstvo. Na armado se republikanci ne morejo dosti zanašati, ker so generali in mnogi častniki njihovi nasprotniki. Ob bližajoči se stoletnici prve revolucije prišli so za Francijo kritični časi. Mogoče je, da bi nove volitve ustanovile cesarstvo ali kraljestvo.

Učitelji in šolska reforma.

(Konec.)

V najnovejšem časi so nekako vsi narodnjaki brez razločka za versko vzgojo, nihče noče biti zoper versko šolo. Opomnimo pa, kdor hoče stvar imeti, mora tudi izvoliti si pravih sredstev, da doseže svoj namen, sicer pravimo: na konci jezika se doli zmika. „Popotnik“, kakor smo spredaj omenili, govoreč o spremembi interkonfesijonalne šole, protestuje zoper konkordatno šolo (ali jo je kedaj poskusil?), potem pa pravi: „Mi slovenski učitelji smo verni sinovi slovenskega naroda. Kot taki priznavamo vero (kakošno?) za pravi biser naroda našega. Mi hočemo, da se naša mladina vzgojuje po verskih načelih, da ima duhovščina merodajen vpliv na ljudsko šolstvo, a to le v taki meri, da ne trpi ugled in čast našega učiteljskega stanú. Učitelj in duhovnik naj delata v šoli skupno in harmonično, drug druzega naj podpirata, bodeta naj torej enako veljavna, enakopravna! Kakor hitro se to ravnotežje moti, bodisi na katerokoli stran, mora šola trpeti. Pa tudi če bi tega ne bilo, pomisliti je, da so odnošaji današnjega časa drugačni, nego so bili pred 30 leti.“ Odkritosrčnost je lepa stvar, in v tem oziru se mora vsakdo dopisniku zahvaliti.

Ko je Aleksander Veliki v drugič premagal kralja perzijanskega, Darija Kudamana, prosil ga je ta mirú in mu ponudil polovico kraljestva do reke Eufrata, več tisoč tabertov in lastno hčer za ženo. Parmenion, prvi svetovalec, reče kralju: Jaz bi sprejel to ponudbo, ko bi bil Aleksander; a kralj mu na to odgovori: Jaz tudi, ko bi bil Parmenion. Šolski zakon mora osnovan biti na pravični podlagi in ne smé povdarjati, kar bi bilo izključljivo le enemu stanu na korist, niti duhovniku, niti svetnemu učiteljstvu. Šolski zakon za katolike mora tak biti, da se strinja z nauki katoliške cerkve, ali kakor sedaj navadno pravimo: šolski zakon moramo presojevati s katoliškega stališča. Kaj pa je to, katoliško stališče? To je prav določno naznanjeno v besedah našega Vzveličarja: „Kdor vas posluša, mene posluša.“ Katoliško stališče je prav točno izraženo v krstni obljubi. Katoliški učitelji, svetni ali duhovni, so obvezani po tem se ravnati, to naj jim bode smer njih delovanja. Pri tem nam gré vedeti, da ima katoliško svečeništvo dosti življenjske močí v sebi, da se prenovi, ako se pridi. Kdor je za versko vzgojo, mora biti za vse posledice, ki se iz tega načela izpeljujejo. Stvar je vendar vsakemu jasna, kdor jo hoče videti in spoznati. Tako naj se presojuje vsaka postava, torej tudi načrt Liechtensteinov, kar se tiče verske šole, duhovskega sonadzorstva.

V daljno razmotrivanje se ne moremo spuščati, ker nas nihče ni naprosil, govoriti bodo za to poklicani, kakor je njih dolžnost. Ako se to sprejme v postavo, bodo skrbeli že merodajni činitelji in odločilni krogi, kako se ima izpeljati. Katoliški učitelj je po svojem stanu dolžan skrbeti za nravno vzgojo sebi izročene mladine na verski podlagi, tudi ako ga postava izrečno ne veže; toliko ložje bode pa delal v tem smislu, ako bode postava tudi duhovnika vezala, da bode šolo nadzoroval vsaj v tem, kar se tiče versko-nravne vzgoje in se bode imel učitelj na koga obrniti, kedar si ne bode mogel sam pomagati. Vesten učitelj nima vzroka bati se tacega sonadzorstva. Sedanje šolske postave niso „antikristove“, „n e“, tega nismo nikdar trdili, dasiravno nam to v šali podtikujete, tudi poleg njih je bilo kolikor toliko moči skrbeti za versko-nravno vzgojo; bile so brezverske, pa tudi „ne“, kakor je že kdo hotel to obrniti ali kakor je hotel kdo postavo razlagati; bile so nekako most iz verske do brezverske šole, tako se je reklo tudi v državnem zboru. Dr. Suess že vé, zakaj tako pravi, a tudi drugi ljudje to vedó, zato ni čuda, da katoliki niso mogli veseliti se teh postav že z verskega stališča ne, ko bi jim bilo drugo že vse po godu, kar tudi ni bilo; liberalcem pa te postave niso bile dosti brezverske, zato sedaj tak krik, češ, boljše postave ste imeli, kakor smo vam jih privoščili, sedaj pa niste ž njimi zadovoljni. Čudimo se le, da učitelji, ki so goreli za nove šolske postave, niso spoznali nedoslednosti, ki je v teh postavah zastran verskega nadzorstva in verske vzgoje, n. pr. v postavah z dné 25. maja 1868 §§ 2 in 6, in 14. maja § 1 in § 5 s šolskim in učnim redom odstavek IV. in VIII. Na ta določila so se opirali verni in liberalci, razno so jih razlagali in tolmačili. Ako bode prihodnja šolska postava ali revizija teh postav bolj jasna v tem oziru, bode le na korist verski vzgoji, za kar tukaj pred vsem gre.

Bolj na kratko in sumarično hočem odgovoriti na točke „Popotnikove“ 2, 3, 4, 5 in 6, ki se tičejo šolskih predmetov, šolskega obiskovanja, zvikšanja veljave zasebnih šol, omejitve sedanje občne dolžnosti in izročevanja natančnih določil deželnemu zakonodavstvu.

Čemu se čem bojevati z mlinom na sapo, le toliko prosim, naj mi najprej gosp. dopisnik reši to zastavico: „Kdor hoče v šolo hoditi, mu vrata pred nosom zapirajo, kdor pa ne mara za šolo, ta se pa mora siliti v šolo.“ Drugič naj mi razloži, zakaj nihče ne miluje otrok v ljudski šoli, oziroma učiteljev, da so z delom, s predmeti preobloženi, dočim dan na dan beremo, da so dijaki po srednjih šolah, ki so vendar odločeni za višo učenost, preobloženi s šolskimi predmeti, da jih le težko zmagujejo. Kdor pravi, da se mora ljudski šoli breme nekoliko olajšati, ta je nazadnjak, starokopitnež, kdor pa pravi, da so mladeniči po srednjih šolah preobloženi, kar je tù in tam resnično, ta je mladinoljub, ta je pravi pedagog. To vendar kaže, da se sedanji omikani svet hrani s frazo, ta gospodari, in tudi trezni ljudje se ji ponižno uklanjajo. Ljudska šola po nekodi se mi podobna vidi tistim velikanskim skladam kamenja, ki so jih ukazali složiti oholi faraoni, znotraj so pa ti kupi prazni, vendar jih svet občuduje in nad njimi strmi.

M. M.

Na okolu goreli so kresovi, v kapelici mnoge luči, romarji po razvalinah pa so hodili s prižganimi svečami, pojoč navdušeno Marijine pesmi. Drugi so molili rožni venec.

Še lepše je bilo nastopno jutro. Na vse zgodaj videl si zopet romarje v sprevodu okolu razvalin, med tem dohajali so i novi. Duhovniki so opravljali svete daritve ter vernike obhajali. Ob 8. uri bilo je veliko sveto opravilo. Po odpetem evangeliji nastopi preč. g. dr. Anton Jeglič in zunaj pred kapelico govori krasen govor o slavi Marijini in o maternih milostih, katere ona svojim božjepotnikom skazuje. Živim in krepkim besedam odgovarjalo je ljudstvo z vročimi solzami. Bile so to solze žalostnega spomina na tožno minulost, pa tudi solze radostne nade, da stoletja tlačeni katoliški cerkvi v Bosni lepše solnce posije in da tudi olovska Marijina božja pot z nova oživi.

Zgôdi se! Poglej čudežna olovska „Gospà“ svoje podrto svetišče, poglej i vso ubogo Bosno, da se reši mučne sedanje negotovosti ter si pod varstvom mogočnega dvoglavnega orla avstrijskega stalno opočije od prejšnjih težav!

Politični pregled.

V Ljubljani, 4. aprila.

Notranje dežele.

Nadvojvoda Karol Ludvik bo odpotoval koncem aprila v Barcelono k otvorjenju tamošnje razstave.

Ogerski državni zbor se je včeraj zopet sešel. Predložila se mu je nova pogodba z Lloydom. Gospodarski odsek se bo pričel jutri posvetovati o tem predmetu. Tostranski državni zbor pričel bo, kakor že naznanjeno, svoje delovanje dné 10. tekočega meseca.

Vnanje države.

Že nekaj časa sèm se razširja po svetu od dôbe do dôbe vest, da je ***papež Leon XIII.*** zbolel in da ne more zapustiti sobe. Tako se je v Rimu zgodilo tudi velikonočno nedeljo, in tudi tukaj se je pokazalo, da je bila to le gola izmišljija, ali pa — hudobnost. Sv. Oče se počuti popolnoma dobro in je daroval preteklo nedeljo sv. mašo v zasebni kapelici, pozneje pa se je sprehajal po vatikanskih vrtovih.

Srbska skupščina je izvolila predvčerajšnjim gospodarski odsek dvanajstih članov in vojni odsek devetih članov per acclamationem. Vsled predsednikovega predloga se je zbornica vzdignila s svojih prostorov v znak sočutja zaradi smrti nemškega cesarja ter se je pooblastila vlada, da to nazuani predsedstvu nemškega državnega zbora. Predsednikom skupščine je imenovan Popović, podpredsednikom Vuković. — Kralj je sprejel dné 2. t. m. poslance v svoji palači. Koncem svojega govora je rekel: Akoravno je ljut boj mej radikalci in naprednjaki, odrekati je vendar zadnjim nemogoče dobre volje, da bi služili kralju in državi. Tudi liberalci imajo sposobnih in skušenih môž. Upam, da bo pokazala najmlajša — radikalna stranka svojo vladno sposobnost.

Ruski car je sprejel dné 31. marca nemškega veleposlanika, generala pl. Schweinitza, in novega srbskega poslanika Simića, koja sta mu izročila poverovalni listini.

Govorí se, da je imenoval ***nemški*** cesar kanclerja Bismarcka dednim knezom in generala Moltkeja knezom. — „Reichs- und Staatsanzeiger“ objavlja cesarjevo naredbo, ki proglasuje pomiloščenje vsem pruskim podložnikom, ki so bili obsojeni zaradi razžaljenja veličanstva ali kacega člana cesarske hiše, zaradi hudodelstva ali prestopka gledé izvrševanja državljanskih pravic, zaradi prestopkov zoper postave, ki se tičejo društvenega življenja in javnih shodov. Ob enem se odpuščajo dotične globe, v kolikor do sedaj še niso plačane, ter se podeljujejo tudi državljanske častne pravice vsem onim, ki so jih izgubili vsled napominanih razsodb.

Francoske republike predsednik Sadi-Carnot pridobil si je vsled nove ministerske krize mnogo — sovražnikov. Radikalna levica mu ne zaupa več in „Lanterne“ mu naravnost očita izdajo, da hoče ugladiti pot orleanski monarhiji. „V komaj štirih mesecih“, pravi list, „posrečilo se je gosp. Carnotu, da je razrušil ono večino, ki se je dné 3. decembra zbrala pod njegovim imenom, da je ustvaril anarhijo in položaj, ki že dolgo časa ni bil tako kritičen. Predsedstvo Mac-Mahonovo bi gotovo ne bilo napravilo več škode. In zakaj je storil to Carnot? Samo zaradi tega, ker je, prepričan o svoji nedovoljnosti, hotel imeti v ministerstvu može brez sposobnosti in imena, ki ga niso mogli nadkrilovati. Predsednik neškodljive ničnosti je hotel imeti ministre, ki so bili manj kakor nič. In to se mu je posrečilo. Reči se sme, da pričenja Sadi-Carnot takó, kakor je nehal Grévy, in to nam kaže prihodnost v jako žalostni luči. Menda hoče Carnot po vladni dôbi ničnosti izročiti krmilo najhujšim nazadnjakom. V resnici pa nima Francija danes nobene vlade, akoravno so mogoči vsak trenotek najnevarnejši dogodki. Oni, ki so provzročili z izvolitvijo predsednika Sadi-Carnota to neznosno stanje, imajo veliko pregreho na vesti“. Tako „Lanterne“, koje pristaši so pred štirimi meseci vriskaje pozdravljali Carnota kot onega rešitelja republike, ki je vstvaril večino.

Kratko pred velikonočnimi prazniki je predložil ***angleški*** zakladni kancler Göschen spodnji zbornici državni proračun. Vsi listi hvalijo Göschenovo finančno nadarjenost, celó „Daily News“ sodi tako o njem in „Times“ pravi, da se more Göschenovo triurno razlaganje proračuna staviti v eno vrsto z enakimi Peelovimi ali Gladstone-ovimi govori — sodba, ki je tem bolj častna za kanclerja, ker je letošnji proračun toliko zamotan, kakor še nobeden do sedaj. Kako so vsprejeli parlamentarni krogi proračun, pove nam brzojav iz Londona: Razven znižane dohodnine se davčno breme ne bo posebno olajšalo. Da se pridobé trije milijoni, koji se bodo izročili krajevni vladi, da ž njimi olajša krajne davke — trije milijoni, kojih ni v blagajnici vzlic velikemu presežku — uvedli se bodo mnogobrojni manjši davki, ki bodo jako sitni za davkoplačevalca in kojih pobiranje bo provzročilo mnogo stroškov. Konservativni krogi grajajo, da se bo zopet nalagal davek na konje in od koles pri težkih in lahkih vozovih. Opozicija ni nič kaj zadovoljna, da se bodo porabili davki od dedščin za krajevne davke. Pohvalno pa se izražajo vsi člani zbornice o kolekovini na vrednostne papirje, ki so v prometu, in višji carini na šampanjec in druga peneča se vina.

Italijanski kralj in kraljica bodeta prihodnjo soboto odpotovala v Florencijo, da pozdravita angleško kraljico in ostale tam bivajoče kneze. Crispi in Saracco bodeta tjekaj spremila kralja.

Abesinski neguš je poslal v italijanski tabor podgubernatorja Eibo s pismom, o kojega obsegu se čujejo dvojni glasovi. Crispi seveda je, hoteč biti dovtipen, opisal sedanje razmere v Afriki takó, da je zapustil neguš domače gorovje in prišel z veliko vojno na peščeno masavsko ravan samó zaradi tega, ker je hotel prositi generala San-Marzana mirú; toda temu ni takó. Kralj Janez je hotel in hoče še narekavati pogoje, ne pa prositi. „Agenzia Stefani“ je dobila dné 1. aprila iz Masave brzojav: „Zadnjo noč je došlo pismo, iz kojega je razvidno poleg navadnih splošnih fraz tudi to, da neguš ne more sprejeti mirú pod onimi pogoji, koje so stavili Italijani. Nemogoče sicer ni, da se bo doseglo sporazumljenje, a gotovo je, da se to ne bo še takó hitro zgodilo. Sodi se, da je neguš tako odgovoril, ker se je bal, da bo inače izgubil svojo veljavo pri knezih in armadi. Italijani so neprestano previdni in pazljivi, akoravno so se umaknile abesinske predstraže. Sovražna vojna se je nastavila po krajih, v

kojih je zadosti vode. Neguš biva še vedno v Salargumi".

Minulo soboto je izročil *turški* vladi francoski veleposlanik grof Montebello pismeno noto o pogodbi gledé sueškega prekopa. Turško ministerstvo se je danes posvetovalo o tem predmetu.

Grška vlada uradno preklicuje vest o zaročitvi prestolonaslednika Konstantina z nemško princesinjo. — Predvčerajšnjim je došel v Atene ruski veleposlanik pl. Nelidov s svojo družino. Pravijo, da to potovanje njegovo nima političkega namena.

Rumunski kralj je poklical dné 1. aprila k sebi kneza Ghiko ter mu izročil nalog, naj sestavi novo ministerstvo. Drugo jutro pa je prišel knez v kraljevo palačo ter naznanil kralju, da ne prevzame tega posla. Govori se, da je kralj potem pooblastil v ta namen nekega Rosettija, pristaša juninistiške stranke; Rosetti ni član parlamenta.

Izvirni dopisi.

Iz tuhinjske doline, 1. aprila. V dan 21. marca t. l. okoli 5. ure popoludne naznanjal nam je močni grom topičev in vbrani glasovi cerkvenih zvonov, da se peljá naš novi župnik č. g. Janez Kljun v novo svojo faro Šmartno.

Vse je hitelo na prosto k okrajnej cesti pozdravit in počastit bodočega dušnega pastirja. Po vseh vaséh naše fare bili so postavljeni mlaji in slavoloki, okrašeni z narodnimi zastavami. Pred vasjo šmartinsko stal je slavolok z napisom, pod katerim se je vršil slovesni pozdrav.

Učenka Marija Cevec, stoječa z dvema belooblečenima součenkama na čelu šolske mladine, podala je došlemu gospodu krasen šopek ter jih v imenu svojih součencev in učenk pozdravila s kratkim govorom, za kar so se gospod prijazno zahvalili ter jim priporočili lepo vedenje, ukaželjnost in ubogljivost domá in v šoli.

Takoj podali so se gospod v spremstvu šolske mladine in precejšnje množice faranov v farno cerkev, pred katero so stali mlaji in slavolok z napisom. Pri vstopu v cerkev zadonele so orglje in pevci pozdravili so došlega gospoda s znano, lepo pesmijo: „Pozdrav novemu župniku". Po dokončani pesmi podelili so novodošli gospod prvi sveti blagoslov zbranim faranom.

V nedeljo potem, v dan 25. marca, je bila v farni cerkvi sv. Martina slavnostna sv. maša, pri kateri je streglo novodošlemu gosp. župniku sedem sosednih gospodov.

Slavnost privabila je ogromno množino ljudstva v cerkev.

Pred sv. daritvijo stopili so prečast. g. dekan Janez Oblak na leco, v krepkem in jedrnatem govoru slikajoč težavno delovanje, katero čaka novodošlega gospoda župnika, in polagajoč faranom na srca dolžnosti, koje jih vežejo do njihovega dušnega pastirja.

Izvestno ostane nam ta dan vedno v najlepšem spominu. Novega gospoda župnika pa nam Vsegamogočni ohrani mnogo let.

Konečno mi je še dostaviti, da so za časa, ko nismo imeli tukaj gospoda župnika, jako vrlo oskrbovali našo faro č. g. Ferdinand Kogej, župnik v Zgornjem Tuhinji, za kar smo jim najtoplejšo hvalo dolžni. Imeli so nad štiri mesece prav veliko opravila. Saj si vsakdo lahko misli, koliko je dela dve precejšnji fari v adventu in postu oskrbovati.

Iz Gradca, 1. aprila. (Raznoterosti.) „Sušec ima rep zavit", poje vže Vodnik. Tudi o nemškem sušcu smem letos kaj tacega trditi, kajti čudno je rogovilil, predno se je umaknil nasledniku aprilu, kateri ni kaj boljši od njega. Naš narod trdi, da se je svoje dni april nasproti sušcu oglasil, da, če bi bil on na sušcevem mestu, bi še tak mraz napravil, da bi maček za pečjo zmrznil. Veliko soboto dopoludne je bilo lepo, jasno in gorko, da se je srce človeku v prsih topilo. Popoludne ob treh pričnó pa kar nevtegoma padati debele kaplje dežja. Ni bilo dolgo in jelo se je kar na gosto vsipati nekaj, kar ni bilo ne sneg ne toča. Kakor slabi lešniki debela bela zrna vsipala so se na zemljo in vsako se je na tla priletevši razbohalo in obležalo zmečkano, kakor mehka hruška, ako človek na njo stopi. Kaj takega nisem še svoj živ dan nikdar videl. Kljubu temu izvršile so se pa vendar vse procesije, kar je bilo mogoče sijajno ob vojaškem in meščanske straže spremstvu z vojaškimi godbami in meščansko. Pričeli so procesije pri usmiljenih bratih ob poludne na veliko soboto, završili so jih pa oo. lazaristi ob 7. uri zvečer. Ljudstva je bilo povsod, da se je vse trlo, vmes seveda tudi veliko zijal in ljudi, ki so prišli s svojim obnašanjem in govorjenjem pohujšanje dajat.

Trgovinska in obrtna zbornica.

(Dalje.)

Zajedno se usojamo pristaviti prošnjo, naj slavna trgovinska in obrtna zbornica pri kranjskem deželnem odboru izposluje, da se občinam ne bi dovoljevalo pobirati neopravičene občinske doklade, ki včasih iznašajo od 40 do 50% ali še več in ki jih ne rabijo za svojo občinsko upravo, ampak zvečine za stare pravde, ki so si jih nakopale občine svojevoljno, ter da se te občinske doklade ne bi smele izterjevati v toliki meri tudi od obrtnega davka in dohodarine, kajti kako pride do tega obrtnik, ki izvršuje jedva jedno leto kak obrt v občini, da bi pomagal plačevati s 40—50% doklado dolgove, ki jih je naredila občina pred mnogimi leti?

Z vso udanostjo podpisani nimajo drugega zavetišča, nego slavno trgovinsko in obrtno zbornico, do katere se obračajo z udano prošnjo, naj sama blagovoljno preiskuje vse navedene podatke, naj usliši naše pravične klice za pomoč ter naj nas preteče nevarnosti obvaruje in obrani. Bolestno dirne vsakega še tako majhnega obrtnika, bodisi črevljarja, krojača, kramarja, krčmarja in dr., ako si z vso pridnostjo, trudom in brigami zagotovi jedva svoj obstoj in ako poleg državnih, deželnih in občinskih doklad komaj pribori sebi in svoji obitelji vsakdanji kruh; ako vidi, kako si mnogi javno, brez vsakega oblastvenega dovolila in brez vseh davščin zelo lahko kopičijo kapitalije, ne da bi za to prosili pravice od oblastev. Kdo so ti ljudje in kje se nahajajo, ni naša dolžnost povedati, za to imajo c. kr. oblastva žandarme, kajti samo po njih, a ne po občinskih uradih, bode mogoče poizvedeti za neupravičene trgovce in obrtnike, ter nam obrtnikom in davkoplačevalcem ne samo nakloniti pravično in dolžno zaščito, nego tudi državo, deželo in občino ubraniti škode v dolžnih davkih in dokladah.

Ponavljajoč svojo najudanejšo prošnjo, naše pritožbe predložiti visokemu deželnemu in visokemu državnemu zboru, podpisujemo se najudaneje".

(Sledé podpisi.)

Ker so pritožbe obrtnikov kranjskogorskega sodnega okraja gotovo uvaževanja vredne, predlaga odsek:

1) naj se ta prošnja priporoča pri visoki c. kr. deželni vladi;

2) tiste točke, ki se tičejo dovoljenja doklad k davkom, naj se naznanijo visokemu deželnemu odboru kranjskemu;

3) prepis te prošnje naj se pošlje gospodu državnemu poslancu za sodni okraj kranjski;

4) one točke o železniških čuvajih naj se naznanijo c. kr. prometnemu ravnateljstvu državnih železnic.

Ti predlogi se sprejmó. (Dalje prih.)

Dnevne novice.

(Slovenski Narod") namerjal je pred nekimi dnevi prav neosnovano znositi se nad našim listom ter je pisal mej drugim: „To je naša zaključna beseda, ker nas nikakor ni volja, spuščati se v kakeršnokoli polemiko, kajti mi zagovarjamo in razpravljamo vsako vprašanje s stvarnega stališča in se ogibamo prepirov, ker nam je le za slogo in jedinost v narodnem ostrogu." A gotovo že obžaluje te besede, ker dva dni pozneje odprl je vse zatvornice svoje ter „dosleden v svojih ekstravagancah" spuščal srd na našo „puhlo napolizobraženost". Ne more nam odpustiti, da smo mu očitali nedoslednost gledé verske šole. Ker je izprevidel, da je zastopal nejasno in kočljivo stališče, zaletuje se sedaj drzno v nas, zavija in presukava dogodke, da bi pokril svoje dosedanje postopanje. V tem ste, gospodje, res pravi veščaki. Posnemati vas ne moremo in nočemo.

Kazati se hočete nekako verske in pišete, „da nam ni do verske šole, ampak do Liechtensteinovega predloga". Proti takemu sumničenju odločno oporekamo, ker smo vedno jasno in odločno pisali za versko šolo, za Liechtensteinov predlog le toliko, ker je ravno on dal ime temu predlogu. Potegovali smo se za versko-nravno vzgojo mladine na podlagi materinega jezika. Pomilujemo vas, da nas niste razumeli ali sploh tega niste hoteli. Narod nas je razumel in podpisaval peticije za versko šolo in ne za Liechtensteinov načrt. Kako so „zavedeni Slovenci" kovali brzojavke proti imenovanemu načrtu, nam je dobro znano; postrežemo lahko z imeni. Vaša „svobodomiseljnost" še ne daje pravice, da nam predbacivate „silen napuh". Odvisni smo le od svojega programa, od koristi slovanskega naroda in svoje vesti, ter se bomo odločno branili proti vsem neosnovanim napadom od katere-koli strani. Vam pa svetujemo, da postopate dostojneje, da s svojimi nazori ne bodete sebi in milemu narodu slovenskemu žalostni grobokopi.

(P. Franc Ksav. Schwärzler), družbe Jezusove, imenovan je od P. generala Antona M. Anderledya v Rimu provincijalom avstrijsko-ogerske provincije na mesto P. Jos. Milza ter je že 30. pr. m. nastopil svojo službo.

(Vladika Strossmayer) popelje se jutri popoludne o polu dveh s poštnim vlakom skozi Ljubljano v Rim.

(Kranjski romarji v Rim) odpeljali se bodo danes zvečer okoli polunoči iz Trbiža proti Vidmu.

(Prememba v posesti.) G. J. Trinker, najemnik hôtela „pri Maliči" kupil je od trgovca g. K. Kauschegga zemljišče pri novi vojašnici v obsegu 2159 štir. sežnjev za 2915 gld.

(Osepnice.) Dné 2. t. m. je zbolel 1 otrok. Ozdravel 1 otrok. Bolnih 34 oseb.

(Občni zbor „Pisateljskega podpornega društva") bode v soboto, dné 14. aprila ob 8. uri zvečer v steklenem salonu ljubljanske čitalnice s sledečim dnevnim redom: 1. Poročilo tajnikovo. 2. Poročilo denarničarjevo. 3. Volitev dveh pregledovalcev društvenih računov. 4. Volitev prvosednika in šest odbornikov. 5. Posamezni nasveti.

(Slovenski klub) na Dunaji ima svoj osmi večer v soboto 7. aprila t. l. v hôtelu „Goldene Ente" I., Riemerstrasse št. 4 v prvem nadstropji. Čital bode g. R. Poznik svoj spis: „Vodovje kamenitastega polja okoli Dunajskega Novega Mesta." — Začetek ob osmi uri. — S tem vabijo se na Dunaji živeči Slovenci, da se vdeležé v obilnem številu tega večera.

(Naš rojak) umirovljeni vseučiliški profesor in dvorni sovetnik dr. Jos. Zhishman, ki je bil do sedaj več časa začasni voditelj c. kr. družinske fidejkomisne knjigarne, imenovan je ravnateljem te knjigarne.

(Pogorelcem na Vinici) odposlal je državni in deželni poslanec g. Viljem Pfeifer prvo podporo v znesku 121 gold. 90 kr., koje je nabral pri usmiljenih dobrotnikih na Krškem. Darovali so: Gospa Josipina Hočevar 50 gold., gosp. Viljem Pfeifer 30 gold., g. pl. Lenk, graščak na Raki 20 gold., g. M. Ausetz, c. kr. poštar na Krškem 10 gold., g. J. Jerman, deželni poslanec 1 gold., g. A. Jugovic, posestnik 2 gold., g. Fr. Gregorič 2 gold., g. A. Klein, c. kr. vladni koncipist 1 gold., g. J. Knavs, mestni vikar 1 gold., gosp. dr. J. Mencinger, 2 gold., g. Karl Žöner, posestnik 2 gold., Neimenovani 40 kr., R—ch 50 kr. Denar je g. poslanec poslal g. župniku na Vinici in obljubil, da bo skušal za reveže dobiti daljnih podpor.

(V Opatijo) pripeljali so se 2. t. m. ponoči nadvojvode Rudolf, Franc in Oton. Soproga nadvojvode Otona, nadvojvodinja Marija Josipina živi v Voloski pri Opatiji.

(Velikonočni zabavni vlaki) pripeljali so z Dunaja v Gradec 350 ljudi, od katerih je šlo v nedeljo zjutraj 130 dalje v Trst. Iz Gradca na Dunaj v soboto zvečer odpeljalo se je pa 300 ljudi.

(Odvetnikov in notarjev) nam v Avstriji pač ne manjka, akoravno poslednji še niso povsvd, kjer so okrajna sodišča. V Cislitvaniji je bilo odvetnikov 2791 v začetku leta, od teh 659 na Dunaji. Število notarjev pa znaša 1008.

(Potrebščina mesa) v Gradcu meseca februarija t. l.: V klavnici so pobili 1191 volov, 32 bikov, 348 krav in 91 junic; zaklali 65 konj, 160 telet in 10 prešičev. Po zasobnih klavnicah so mesarji poklali 151 telet in 461 prešičev. Vpeljane je bilo zaklane živine od zunaj v mesto: 1930 telet, 210 drobnice in 4328 prešičev.

Razne reči.

— † Fra Paškal Vujičić. Umrl je v Imockem 17. marca prevz. naslovni škof antifelski, hišni prelat Nj. Svetosti, bivši apostolski vikar (škofov namestnik) v Bosni. Pokojnik si je stekel mnogo zaslug za razna katoliška poslanstva, vzlasti za razvitek cerkvenega življenja v Bosni, kjer je vodil katoličane od leta 1866 pa uprav do ustanovljenja cerkvene hijerarhije l. 1881, ko je šel v pokoj. Stanoval je v Livnu, zadnja leta pa v rojstnem mestu, od koder se je preselil od mrtvouda zadet v boljše življenje. N. v m. p.!

— † Mijo (Mihael) Filetič umrl je v Zagrebu 20. marca v 50. letu starosti po kratki bolezni. Pokojnik bil je duhovni voditelj usmiljenih sestrâ ter blagajnik družbe sv. Vincencija. Poznat je bil tudi po Slovenskem kot vrednik „Glasnika sv. Josipa“, poučnega lista za priprosti narod hrvaški. List ta je bil ustanovil sedanji nadškof sarajevski dr. Josip Stadler. Ob svoji preselitvi v Sarajevo izročil je bil dr. Stadler vredništvo imenovanega lista dobremu svojemu prijatelju, sedaj pokojnemu Filetiču, kateremu bodi blag spomin na zemlji, a v nebesih večno plačilo.

— Vredništvu „Hlasa“ zahvalil se je brnski škof dr. Bauer, ker je tako odločno zagovarjal pravične zahteve katoličanov po verski šoli. Imenovani škof pravi v dotičnem zahvalnem pismu, „da je dolžnost vseh cerkvenih oblastnij kakor tudi vseh zvestih katoličanov in torej tudi katoliških časnikarjev, po postavni poti in s postavnimi pripomočki prizadevati si za versko šolo“. „Postavni pripomočki“, pravi dalje, „pa so getovo tudi peticije do zakonodajalnih zbornic. Če tudi omenjene prošuje za sedaj morda še ne bodo imele zaželjenega vspeha, dosegle so vendar to, ‚da so se misli razodele iz mnogih src‘ (Luk. 2. 35.), ter da tako odpade ugovor, kakor bi katoličani ne zahtevali verske šole.“

— Zima v Rusiji je bila letos nenavadno huda. V moskovski guberniji je po uradnih poročilih zmrznilo 350 oseb.

— Povodnji na Nemškem. Zadnje štiri tedne je po zahodni Prusiji razgrajala silna burja in zapadel je visok sneg. Na mnogih mestih je bil promet ustavljen. Sedaj so velike povodnji. Izstopili ste Visla in Laba. V severo-zapadnem kotu braniborske marke je na desnem bregu Labe gradič Leuzen in okoli njega deset vasi; to vse je pod vodo, ki je odnesla že več hiš. Stanovalci so bežali na strehe. Iz Magdeburga je prišel na pomoč parobrod ter rešil nekaj ljudi.

Telegrami.

Reka, 3. aprila. Ladija „Greif“ je obtičala na severno-vzhodni strani otoka Paga. Prestolonaslednik Rudolf in cesaričinja Štefanija, kakor tudi nadvojvodi Franc Ferdinand d' Este in Oton so na „Greifu“. Tukajšnji gubernator je takoj odposlal parnik „Dely“ po gospôdo. Iz Senja je tudi odplul krajevni parnik. Vreme je krasno. Nevarnosti se ni bati.

Pariz, 3. aprila. Ministerstvo Floquetovo se je danes predstavilo zbornici. Prosilo je sodelovanja vseh republikancev ter zahtevalo, da se odloži presoja ustave na ugodnejši čas, med tem pa bo skrbelo za potrebno sporazumljenje med obema zbornicama. Dalje je naznanilo načrt postave o zborovanji kot začetek konečnemu vravnanju odnošajev med cerkvijo in državo, da se bo moglo nadaljevati razduhovnovanje, ter je naglašalo svojo naklonjenost ohranjenju mirú.

Avricourt, 3. aprila. Nemško redarstvo zavrne vsacega, kdor se ne more izkazati s pooblastilom, da smé stopiti na alzacijska tla.

Bukarešt, 3. aprila. Ministerstvo Rosettijevo s Carpom za portfelj zunanjih zadev se je danes sestavilo. Izpustili so Fleva, Philippescuja in Costafora, ki so se udeležili zadnjih izgredov.

Umrli so:

31. marca. Amalija Ferjančič, državnega pravdnika žena, 29 let, Kongresni trg št. 3, jetika. — Pavel Skalar, delavčev sin, 1¾ leta, Tržaška cesta št. 35, Variola. — Antonija Škof, hišnega posestnika hči, 2 leti, Cesta v mestni log št. 12, Variola.

2. aprila. Marija Jerina, dekla 75 let, Poljanska cesta št. 30, Marasmus. — Franc Križnar, delavčev sin, 7 mes., Emonska cesta št. 3, Meningitis.

3. aprila. Jovana Škof, posestnikova hči, 5 let, Cesta v mestni log št. 12, Variola. — Primož Dobrovole, kondukter, 59 let, Židovska steza št. 4, jetika.

V bolnišnici:

29. marca. Lucija Engelman, čevljarjeva žena, 58 let, vodenica. — Andrej Wrinskole, gostač, 78 let, ostarelost.

Vremensko sporočilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje zrakomera v mm	Stanje toplomera po Celziju	Veter	Vreme	Mokrine na 24 ur v mm
3.	7. u. zjut.	728·5	2·6	sl. jzap.	del. jasno	0·00
	2. u. pop.	726·9	13·0	„	d. oblačno	
	9. u. zveč.	728·7	7·4	„	jasno	

Zjutraj slana, čez dan oblačno, zvečer jasno. Srednja temperatura 7·7° C., za 0·4° pod normalom.

Dunajska borza.

(Telegrafično poročilo.)

4. marca.

Papirna renta 5% po 100 gl. (s 16% davka)	78 gl.	15	kr.
Sreberna „ 5% „ 100 „ „ 16% „	80 „	35	„
4% avstr. zlata renta, davka prosta	110 „	40	„
Papirna renta, davka prosta	92 „	90	„
Akcije avstr.-ogerske banke	859 „	—	„
Kreditne akcije	272 „	40	„
London	126 „	55	„
Srebro	— „	—	„
Francoski napoleond.	10 „	02	„
Cesarski cekini	5 „	97	„
Nemške marke	62 „	17½	„

Tržne cene

dné 4. aprila.

		gl.	kr.			gl.	kr.
Pšenica,	hktl.	6	17	Špeh povojen,	kgr.	—	64
Rež,	„	4	55	Surovo maslo,	„	—	90
Ječmen,	„	4	22	Jajce, jedno	„	—	2
Oves,	„	3	09	Mleko, liter		—	8
Ajda,	„	4	22	Goveje meso,	kgr.	—	56
Proso,	„	4	55	Telečje „	„	—	52
Koruza,	„	5	62	Svinjsko „	„	—	60
Krompir,	„	2	41	Koštrunovo „	„	—	36
Leča,	„	12	—	Pišanec		—	70
Grah,	„	13	—	Golob		—	25
Fižol,	„	11	—	Seno, 100	kgr.	2	67
Maslo,	kgr.	1	—	Slama, „	„	2	32
Mast,	„	—	66	Drva trda, 4 □	mtr.	7	40
Špeh svež,	„	—	60	„ mehka,	„ „	4	35

Poziv!

Dne 28. t. m. je požar na Vinici, v Goleku in Podklanjcem v kratkih urah uničil 46 hiš z gospodarskimi poslopji, veliko živeža, klaje in tri zaloge blaga. Na Vinici je razven cerkve, župne hiše, šole, gradu in žandarmerijske vojašnice ostalo le nekaj najslabejših hiš. Skupna škoda se je cenila nad 100.000 gld. Večina pogorelcev je bilo zavarovanih, vendar je beda prebivalstva velika, ker so zavarovalnine nasproti škodi le nizke in mnogi pogorelci so rešili le svoje življenje. Razpisal sem torej nabero milih darov na korist pogorelcev po vsi deželi in upam, da bodo prebivalci kakor vedno i sedaj pokazali v izdatni meri svojo dobrotljivost. Došle darove sprejema deželno predsedništvo in politične okrajne oblasti. Objavljali se bodo darovi v deželnem listu in pošiljali na dotično mesto.

Ljubljana, dné 30. marca 1888.

C. kr. deželni predsednik:
Baron Winkler s. r.

Št 6064 (1)

Razglas.

Visoka c. kr. deželna vlada je z dopisom z dné 31. marca t. l. št. 3511 dovolila, da se

letni sejm,

ki bi bil imel biti v Ljubljani o sv. Pavlu letos, prestavi na prihodnji teden, to je

od ponedeljka dné 9. aprila do sobote dné 14. aprila 1888,

kar se s tem oznanja v splošno vednost.

Mestni magistrat ljubljanski,
dné 3. aprila 1888.

Brata Eberl,
izdelovalca oljnatih barv, firnežev, lakov in napisov.
Pleskarska obrt za stavbe in meblje.
Ljubljana,
za Frančiškansko cerkvijo v g. J. Vilharja hiši št. 4.
priporočata prečast. duhovščini in p. n. občinstvu vse v njiju stroko spadajoče delo v mestu in na deželi kot znano reelno fino delo in najnižje cene.
Posebno priporočilne za prekupce so **oljnate barve v ploščevinastih pušicah** (Blechbüchsen) v domačem lanenem oljnatem firneži najfineje naribane in bolšie nego vse te vrste v prodajalnah.
Cenike na zahtevanje.

Umetne (11)
zobe in zobovja
ustavlja po najnovejšem amerikanskem načinu brez vsakih bolečin ter opravlja **plombovanja** in vse **zobne operacije**
zobozdravnik A. Paichel,
poleg Hradeckega mostu, I. nadstropje.

OTOMANE,
!! 38 gld. a. v. !!

(glej podobo), najbolj praktično, elegantno, moderno in priljubljeno tapecirano pohištveno orodje, preoblečene z modernim in močnim blagom in **popolno pozamenterijo**, to je **s čopi in dolgimi franžami** iz blaga, izdeluje po — **38 gold. a. v.** — zajamčeno dobro in solidno narejene
Anton Obreza,
tapecirar in dekoratér
v Ljubljani, Ključarske ulice štev. 3,
(pod mestnim trgom).
Uzorci blaga resnim kupcem franko na razpolago. Vsa v mojo stroko spadajoča dela v mestu in na deželi izvršujem najceneje. — **Modroce na peresih** (Federmadratzen) **10 gl.** in višje. — Preč. duhovščini priporočam kot špecijaliteto: **altarne preproge.**
Ceniki s podobami zastonj in franko na zahtevanje.

Janez Dogan,
mizarski mojster v Ljubljani
na Dunajski cesti št. 15, (Medijatova hiša)
priporoča svojo dobro vrejeno zalogo raznovrstne
hišne oprave,
politovane in likane: altarne podstavke po **5** gld. **50** kr., divane, garniture, modroce na peresih po **10** gld., žimnate modroce po **20** gld., vozičke za otroke, okvire za svete in posvetne podobe, in sicer
za 20 odstotkov ceneje, kakor drugod.
Tudi prevzema vsa mizarska in stavbena dela.
Cenilnik s podobani zastonj in franko.

Ustanovljena leta 1847.
Tovarna za pohištvo
J. J. NAGLAS-A
Ljubljana,
Turjaški trg št. 7,
priporoča se za napravo vseh v to stroko spadajočih predmetov, posebno pa
cerkvene, hišne in gostilničarske oprave
po najnižjih cenah. (28)
Cenilniki gratis in franko.

Slomškovih zbranih spisov
IV. knjiga: **različno blago,**
(I. del: „Šola in odgoja“ str. 180; II. del: „narodna politika in narodno gospodarstvo“ str. 183—354; III. del: „razna poučna tvarina“ str. 357—428 dobiva se izvod po **1 gl.** pri izdajatelju: **Mih. Lendovšku, župniku v Makolah** (Maxau b. Pöltschach); III. knjiga, **životopisi**, str. 397 pa po **70 kr.** Po ravno isti ceni tudi po vseh slovenskih bukvarnah! Prva in druga knjiga ste pošli; **Val. Orožnovih** pesni je še nekoliko izvodov na prodaj po 40 kr.
Pete knjige: „Slomškovi **„pastirski listi“** ni môči izdajati, dokler za III. in IV. tiskovni stroški niso poravnani.

Izdajatelj: Jožef Jerič. Odgovorni vrednik: Ignacij Žitnik. Tisk „Katoliške Tiskarne“ v Ljubljani.